

сърдцето на човѣка, безъ негово позволение, му създава редъ спънки и противоречия.

Следователно, всички страдания на човѣка, всички вътрешни борби, които човѣкъ преживява, се свеждатъ къмъ това, да изпжди той отъ сърдцето си онзи, който незаконно е влѣзълъ въ него. Като го изпжди навънъ, човѣкъ ще придобие свободата си. Човѣкъ е заложилъ сърдцето си, вследствие на което не е господарь на положението си, не е господарь на своето сърдце. На човѣка се даватъ страдания съ единствената целъ да изкупи сърдцето си. Докато не го изкупи и предаде въ ржцетѣ на Бога, човѣкъ постоянно ще се ражда и умира, всѣкога ще бжде нещастенъ. До това време въпросъ за щастие не може да става. Казвате за нѣкой човѣкъ, че има кораво сърдце. Коравото сърдце е заробено сърдце. Такъвъ човѣкъ плаче и скърби, само когато неговитѣ интереси се накръняватъ, когато той е обранъ и излъганъ. Обаче, когато той обира и изнасилва другитѣ, тогава не скърби и не плаче. Тази е причината, задето страданията идатъ върху човѣка. Тѣ иматъ за целъ да смекчатъ сърдцето му, да изпждятъ отъ него онзи, който се е намѣстилъ тамъ безъ позволение. За това е казано въ Писанието: „Сине мой, дай ми сърдцето си!“

Сега ще приведа единъ примѣръ изъ живота на единъ беденъ човѣкъ. Той ходѣлъ отъ къща на къща да работи. Тукъ го викали да работи, тамъ го викали, но мал-